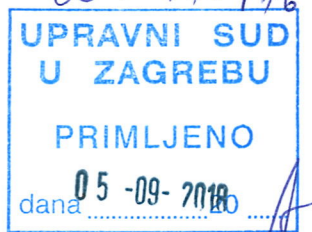

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

24-09-2018

1394

Poslovni broj: Usž-515/18-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Ljiljane Karlovčan Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Borisa Markovića, članova vijeća, uz višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Tech consult d.o.o., Svilaraska 2, Varaždin, kojeg zastupa opunomoćenik Miroslav Rendić, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Josip Kozjak i Miroslav Rendić, Franjevački trg 11, Varaždin, protiv tuženog Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Frankopanska 1, Zagreb, kojeg zastupa Arijana Odak Tašler, dipl. iur., radi predstečajne nagodbe, odlučujući o žalbi tuženika protiv odluke o troškovima postupka sadržane u presudi Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj: UsI-710/16-11 od 9. studenoga 2017., na sjednici održanoj 18. srpnja 2018.

riješio je

Poništava se točka III. izreke presude Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj: UsI-710/16-11 od 9. studenoga 2017. i sudi:

Odbija se tužiteljjev zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Točkom III. izreke presude prvostupanjskog suda naloženo je tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove upravnosudskog postupka u iznosu od 6.250,00 kuna.

Tuženik je podnio žalbu protiv navedene odluke o troškovima zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 66. st. 1. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS).

Tuženik u žalbi izlaže tijek upravnog i sudskog postupka te tvrdi da stranka nema pravo na troškove spora koji su nastali prije 1. travnja 2017. tj. nakon što je izmijenjena odredba ZUS-a o troškovima. Također tvrdi da predmetna upravna stvar nije definitivno riješena u korist tužitelja i da se tužitelju nije mogla dosuditi naknada troškova upravnog spora. Stoga predlaže poništiti odluku o troškovima upravnog spora.

Tužitelj, iako uredno pozvan, nije podnio odgovor na žalbu (čl. 71. st. 3. ZUS-a).

Žalba tuženika je osnovana.

Iz spisa proizlazi da je tužitelj pokrenuo upravni spor 10. ožujka 2016., a pobijana prvostupanjska presuda donesena je 9. studenoga 2017.

U vrijeme pokretanja upravnog spora bila je na snazi odredba članka 79. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12.) kojom je bilo propisano da u upravnim sporovima svaka stranka podmiruje svoje troškove. Nakon odluke Ustavnog suda RH broj: U-I-2753/12 i dr. od 27. rujna 2016., članak 79. navedenog zakona izmijenjen je (Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 29/17., dalje u tekstu: ZIDZUS) na način da troškove upravnog spora snosi stranka koja izgubi spor, razmjerno uspjehu u sporu.

U prijelaznim i završnim odredbama ZIDZUS-a propisano je da se izmijenjena odredba o troškovima spora primjenjuje na sve započete, a nedovršene upravne sporove pred upravnim sudovima i Visokim upravnim sudom.

Točno je da se u pravilu zakoni mogu primjenjivati samo ubuduće tj. da pravne norme nemaju povratno djelovanje. Ali, ako zakonodavac želi nekoj normi dati retroaktivno djelovanje, tada to mora biti izričito propisano.

Naime, Ustav Republike Hrvatske u članku 90. stavcima 4. i 5. („Narodne novine“ 85/10. – pročišćeni tekst) propisuje da zakoni i drugi propisi državnih tijela i tijela koja imaju javne ovlasti ne mogu imati povratno djelovanje. Međutim, iz posebno opravdanih razloga samo pojedine odredbe zakona mogu imati povratno djelovanje.

U predmetnom slučaju je, suprotno tvrdnji tuženika u žalbi, navedenom zakonskom odredbom upravo propisano retroaktivno djelovanje, tj. propisano je da se ta pravna norma primjenjuje na sve započete, a nedovršene upravne sporove. Dakle, primjenjuje se od početka takvog upravnog spora tj. na sve radnje od podnošenja tužbe pa do završetka upravnog spora.

Međutim, iz spisa proizlazi da je tužitelj tužbom zahtijevao poništavanje upravnih rješenja i vraćanje predmeta upravnom tijelu na ponovno rješavanje. Presudom prvostupanjskog suda poništena su upravna rješenja i predmet vraćen na ponovni postupak te je tuženiku naloženo da plati tužitelju troškove upravnog spora.

Odredbom članka 79. stavka 4. ZUS-a propisano je da stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano.

Na sjednici svih sudaca ovog suda u vezi pitanja primjene članka 79. u vezi članka 20. stavka 3. ZUS-a donesen je Zaključak broj: Su-85/2018-3 od 12. veljače 2018. koji glasi: „Kada je presudom upravnog suda ili Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poništeno rješenje javnopravnog tijela i predmet vraćen na ponovni postupak, svaka stranka snosi svoje troškove.“

Pravno shvaćanje prihvaćeno na sjednici svih sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske obvezno je za sva drugostupanjska vijeća toga suda (čl. 40. st. 2. Zakona o sudovima - "Narodne novine" 28/13., 33/15., 82/15. i 82/16.).

Stoga je, na temelju članka 74. stavka 2. u vezi s člankom 67. stavkom 3. ZUS-a, odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu 18. srpnja 2018.

Predsjednica vijeća
Ljiljana Karlović-Đurović, v.r.

Za točnost otpisavka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

